

اداره خانه سی باب عالی جاده سنده
۵۲ نومرولی « شرکت مرتابه »
مطبعه سیدر.

— ۲۵۱۳۶ —

استانبول ایچون سنه لکی مطبعه دن
آلفق شرطیله ۴۰ طشره لره پوسته
اجرتیله برابر ۶۰ غروشدرد.

مَجَلَلُ الْمَنَازِلِ

امور تحریریه ایچون فؤاد بکه
وامور اداره ایچون آرتین افندی به
مراجعت اولنور.

— ۲۵۱۳۶ —

مسلمکمزه موافق آثار قبول اولنور.
درج اولنمیان اوراق اعاده اولنماز.

نسخه سی ۱ غروش

پنجشنبه کوندری نشر اولنور ادبی، فنی و صناعی غزته در

نسخه سی ۱ غروش

تبریک عید میامن بدید اضحی

عید سعید میامن بدید اضحی بوکون شرفحالول ایله قلوب عامه موحدینی لبریزشوق بی پایان ایدیور. هر دقیقه سی
برعالم فیضا فیضه معادل اولان شو دور پرتجلائی عرفانک ثمرات کمالندن حصه مند اقتطاف اولان رساله من،
عید میامن بدید مذکورک، جناب ذبیح محبتی حرمتنه، حق مقدسیت پیوست خلافت پناهیده متیمن و مسعود و تکرر
امثال نشاط اشمالیله باعث مسار نامحدود اوله سی دعای خالصیت پیماسنی رفع بارگاه جناب پروردکار ایده رک عرض
حسیات عبودیتکاری و ایفای فریضه تبریک سازی به مسارعت ایلر.

یا خود که جرّ منفعته بر بهانه در
دیرسه ک اگر که بویله دکلدردنه یانه در
اخلاص و صدق و حب و وطندن نشانه در
تسلیم کرده عقلای زمانه در
خلق یازیق که رغبتی نام و نشانه در
یلز جهانده مایه عزّ و علانده در
مکتب بیوک خزینه سیدر جمله نعمتک
مفتاحی سعی و دقتی اهل ذکاوتک

— ۲۵۱۳۶ —

اینها کان مبرکه سراسر فسانه است
یا مقتضای داعیه شاعرانه است
یا اینکه هر جلب منافع بهانه است
کردام نیست کوی پس این چه دانه است

ترجمه

خواهی که وام دمت خود را کنی ادا
اول بدانکه وام چه باشد کنون ترا
یزدانا پرستش و فرمان پادشا
وانکه ستایش است باخلاص و هم دعا
جهدی که در درون تو آن مختلف قوی
همواره بر بلندیها جوید ارتقا
این نکته را بجان کنی که تو اعتنا
میدانکه جمله سعی و خلوصت شود هبا
چندین وظیفهای دگر دارد آدمی
مکتب بمهر و قهر پیامزدش همی
سن صانم کیم بو سوزلری حاشا فسانه در
یا مقتضای داعیه شاعرانه در

مکتب

{ منیف پاشا حاضر تلرینک ترکیب بندندن }

(مابعد)

ایسترمی سن که ایلیه سن بورجکی ادا
بورجک نه درسنگ انی کل اوکرن ابتدا
اول جناب حقّه، اولو الامرّه ثنیا
ایت صدق ایله اطاعت و اخلاص ایله دعا
برده چالش که بزده اولان مختلف قوی
دائم ایده مراتب اعلایه ارتقا
ایتمز ایسه ک بوکا کرکی کبی اعتنا
صدق و خلوص و سیمیک اولور جمله هبا
بر چوق دها وظائفی وار نوع آدمک
مکتبده اوکره دیر سکا استاد اگر مک

از بهر زادوبوم و خلوص نشانه است
تسلیم کرده عقلای زمانه است
دردا که خلق از پی مال و خزانه است
غافل که در زمانه هنور یکنه است
مکتب خزینه ایست پراز نعمت و یسار
مفتاح آن مساعی شاگرد هوشیار
(مابعدی وار)

— ❦ —

﴿قطعه﴾

صبح عمرک قرین شام اولدی
فیضیا ویر هوای نفسه ختام
توبه قیل، توبه، غافر الذنبه
من جمیع الذنوب والآثام
معلم فیضی

— ❦ —

❦ آثار ادبیه ❦

— ❦ —

﴿بنم کوچوک ژانم﴾

بولندیغمز شهرده قاپی بر قومشومن
اولان برذاتک «ژان» نامنده کی قزی ایله
دائما برابر اوینادیغمز ایچون بربرمزی درجه
نهایده سوردک.
بنم یاشم اون ایکی ژانکی سکزایدی.
بزم یاشده بولنان چوجوقلر آراسنده کثیر.
الاستعمال اولان (بنم کوچوک قاریچم!)
خطاب دوستانه سیله بنم آنی هیچ بروقت
چاغیرمامشدم. سبی شو ایدی که زواللی
«ژان»، کهواره زیب عالم وجود اولدقدن
بر آرز صوکره، مبتلا اولدیفی علتک تأثیریه،
مصائبک فاسنه دوجار اولمشدی!..
یعنی بیچاره نک کوزلرینه عمی طاری اولمشدی!
چوجوقلق بویا، ژانی الی الابد دوست صفتیه

سوه جگمی ظن واعتقاد ایدردم!.. شو
ظن واعتقادک نه زمانه قدر دوام ایتدیکنی
حکایه من بزه بیلدیره جکدر.

ایکیزده بیویوردق. آره مزده کی محبت
بنم ایچون برتازیانه شوق وغیرت اولمشدی.
زیرا ژان، مکافاة بکا ویریلوب آغوشنه
تسلیم ایله مفتخر اولدیغم یالیزلی کتابلری —
کوزلریله تمانا ایده مه دیکی جهته — کوچوک
کوجوک اللریله دفعاتله اوقشار، صوکرده
شاییر شاییر اوپردی! آنک ایچون، هر سنه
برنجی درجده مکافاتلره نائل اولق ایچون
کیجه یی کوندوزه قاتاردم.

ژان، مکافاتلری اوپرکن بنده چشمانم
قطرات سرشک ایله مملو اولدیفی حاله
اوکنه زانوزده اوله رق، شو حال پراشتیاغه
نکران اولور، او پاموق کی اللری پوسه
محبت غرق ایده رک:

— ژان! سن بردختر پری پیکرسک
سنی درجه نهایده سویورم! دیر ایدم.

ژانده جواباً تیترمک برصدا ایله:
— دوغرومی سویله یورسک؟ بن
حقیقه کوزلمییم؟ دینجه:

— «اوت، اوت. سن بی نظیر حسن
و آنه مالکسین» جوابیه مقابله ایدردم.

شو مدح و ثنا، ژانک پک خوشنه
کیدردی. دیردی که:

— هانری، رجایدرم شو سوزلری بردها
سویله. چونکه ناینالغمه چرکینلک ده منضم
اولمش ایسه وای حاله. اگر بن، سنک دیدیکک
کبی فی الحقیقه صاحبه حسن و آن ایسم
جناب حق وجه ملیحی مشاهده کبی بر
نعمت عظمادن بنی نیچون محروم ایتمشدر؟
شو سوزلری متعاقب ژانک وجه
دلستاننی سخاب حزن و کدر قاپلاردی.
مع هذا بنده، ژانک بیودیکی وقت تزیاد
ایده جکی طبیعی بولنان کونا کون محرومیتلری
ملاحظه ایله مستغرق مایوسیت اولوردم.

ژان اون ایکی یاشنه باصدیفی وقت
بنده اون آلتی یاشنده ایدم. اکال تحصیل ایله
برابر ادبیاتدن، فنوندن، مآذونیت امتحانلری
دخی ویرمک ایچون پاریسه کوندیرلک کلمکم
ابونجه تصور ایدلکه باشلادی.

ژان، بوتصوردن خبردار اولنجه، صحتی
زیاده سیله مختل اولدی. برلشدیکمز زمان
دیردی که:

— هانری! سن بنم حامی یکنهم
ایدک. سن کیتدکن صوکره دوستلرمدن
هیچ برنجی قبول ایده میه جکم کبی اودن
طیشاری ده چیقیمه جغم.

حقیقت! بن ژانک یاننده بولندقیه
کندیسنه رفقا مندن هیچ بریمی، انفعالی،
رنجش قلبی موجب اوله بیله جک حرف
واحد سویله مکک جسارت ایده مزدی. آنک
ایچون هرکس بکا «ژانک حامیسی» عنوانی
ویرمشدی... بو عنوان بنی اودرجه مفتخر
ایدردی که هر نه وقت سویلنسه کندی می بش
اون آرشون بیومش ظن ایدردم!..
زواللی ژان!.. بنم غیوبتمدن صوکره
کلبه احزانندن چیقیمه جغنی بیان ایله برابر
اللری می اللری نک ایچنه آیر وزیاده سیله
صیقه رق دیردی که:

— باری عودت ایده جککدن امینیسک؟
— عالم ایله سن بوراده بولندیغمز
حالده عودت ایتمه مک اوله بیلیمی؟

آره مزده جایگیر اولوب تصویرینه
چالیشدیغم شو محبت صمیمیه، ژانک عالمه سنجه
پک چوق دفعه بادى اشتغال اولمشدی. حتی
بر آراق یکدیگر مزه (سز) دیه خطاب
ایتمک کلمز بیله ایسته نلش اولدیفی حاله
مجرد ژانک هونکور هونکور آغلامه سی
اوزرینه صرف نظره مجبوریت کورلشدی.
غریبی شوکه او محبت صمیمیه، بر آراق
والده می ده دوشوندرمش ایسه ده پدرمک:
«امین اول. ژانک ناینالغی هانری ایچون